

Μάτιον	3,157
Τελίνιον	2,006
Ταύλιον	2,908
Ιανγκουστόν	2,370
Σεπτέμβριον	2,861
Οκτώβριον	3,383
Νοέμβριον	4,589
Δεκέμβριον	2,178
Ταῦτα περὶ τῶν γάμων, εἰς τὸ ἐπόμενον περὶ γεννήσεων.	

N. M.

Περὶ τῆς Ανεξαρτησίας ἐδημοσίευσε περιέργους εἰδήσεις περὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἐν Παρίσιοις ἐρημερίδων.

Κατὰ τοὺς ἀριθμητικοὺς τούτους πίνακας, ἡ ἐφημερίς Rappel ἐκδίδει καὶ ἔχειται 70,000 φύλλων

Figaro	80,000
France	40,600
Paix	40,000
Temps	22,000
National	17,000
Liberté	17,000
Marseillaise	17,000
XIX Siècle	14,000
République Française	11,000
Journal des Débats	8,000
Voltaire	8,000
Univers	7,000
Gaulois	6,000
Pays	6,000
Petit Journal	565,000
Petite République	181,000
Lanterne	137,000
Petit Moniteur	100,000
Petit National	60,000
Nouveau Journal	45,000
Petit Parisien	40,000
Petite Presse	32,000

Ο ἀναγνώστης βλέπει ἐκ τοῦ πίνακος τούτου, ὅτι αἱ μᾶλλον ἀναγνωσθεῖσαι τῶν ἐρημερίδων εἶναι αἱ διπεράγχη δημοκρατικαὶ, ἀν προεξάρχει ἡ ἐφημερίς Petit Journal, ἢ πολὺσχ καὶ ἔκαστην ὑπὲρ τὸ ἥμισυ ἐπομέριον φύλλων. Ἐν Γαλλίᾳ δὲ συγχίνει ὅτι καὶ πανταχοῦ ἄλλοθι ὅσῳ σπουδαιοτέρᾳ εἶναι μία τις ἐφημερίς τοτούτῳ διλιγωτέρους ἔχει ἀναγνώστας — ἀπόδειξις δὲ τοσὴν ἡ αἱ Εφημερίς τῶν Συζητήσεων, ἡ; οἱ συνδρομηταὶ εἶναι δεκάκις διλιγωτοὶ τῶν συνδρομητῶν τῆς ἐπὶ καυρότητι καὶ ἀλαφρῷ εὐστρατελίᾳ πολυθρυλήτου ἐφημερίδος Figaro. Καὶ δῆμος εἰς τὸν αἱ Εφημερίδα τῶν Συζητήσεων καταχωρίζονται αἱ διατριβαὶ ἀνδρῶν δικηρεπεστάτων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἐπιστήμῃ, εἶναι δὲ ὑμολογουμένως ἡ ἐφημερί-

ρίς αὗτη ἔτι καὶ σήμερον ἐκ τῶν πρωτείστων μοχλῶν τοῦ πνευματικοῦ βίου ἐν Γαλλίᾳ.

ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΓΡΩ.

Μεταξὺ τῶν εἰκόνων τοῦ Βίκτωρος Ούγγρω ὑπάρχει, κατὰ τὸν «Χρονικογράφον» τῆς Illustration καὶ τις λίαν περίεργης.

Ο ποιητὴς ἀπεικονίζεται γυμνὸς καὶ ἔχων τὸν χαρακτηριστικὸν τοῦ Ἰησοῦ. Σπεύδω προσθέτει δὲ «Χρονικογράφος», νὰ ἔχηγήτω τὸ γεγονός.

Ο ζωγράφος Λουδοβίκος Βουλανζὲ στενὸς φίλος τοῦ Βίκτωρος Ούγγρω κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς βωμαντικῆς περιόδου, εἰργάζετο διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Παύλου ζωγραφίζων τὴν Σταύρωσιν. Ο ποιητὴς μετέβαλεν ἐκεῖ συγγάνεις, ὥπως τὸν βλέπη.

Ο ζωγράφος παρεκάλεσε τὸν Ούγγρο νὰ τεθῇ ὡς πρώτη πόσιν διὰ τὴν μορφὴν τοῦ Ἰησοῦ, δὲ ποιητὴς συγκατατέθη. Η μακρὰ κόρη τοῦ ποιητοῦ Ἑράνη ἔγενετο ἡ κόμη τοῦ ἐσταυρωμένου, κακοληπμένη εἰς τὸν κεφαλὴν διὰ τοῦ ἰδρωτοῦ τῆς ἀγωνίας.

Ο Βίκτωρ Ούγγρω δημοιάζει λοιπὸν λίγην πόδες τὴν εἰκόνα ἐκείνην τὴν δὲ Βουλανζὲ ἐπεμψεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Παύλου, καὶ ἡτοι ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ ἐκεῖ ἀναρτημένη.

Λί έγγοναὶ τοῦ ποιητοῦ αἴτινες ἐκοινώνησαν τὸ πρότον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκείνῃ ἡδυνήθησαν νὰ ἴδωσι τὸν πάππον τῶν ἐσταυρωμένον.

Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας, ἡ εἰκὼν ἀργρέθη, καὶ ἔκτοτε μένει ἵστις τετυλιγμένη, ἐν τινὶ τῶν ὑπερών τῆς ἐνορίας.

Ο «Χρονικογράφος» συνιστᾷ εἰς τοὺς περιέργους νὰ ἀναγνωστοῖ τὴν εἰκόνην ἐκείνην.

ΚΡΟΝΟΣ

Οτε κατὰ πρότον εἶδον ἀντανακλάμεναν τὸν πλανήτην τούτον ἐπὶ τοῦ φακοῦ ἀστρονομικοῦ τηλεσκοπίου τοσοῦτον ἔξεπλάγησαν, ὥστε μᾶλις ἐπίστευσαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των. Ήράγματι, ὁ Κρόνος παρουσιάζεται ὡς μοναδικὸν φαινόμενον εἰς τὸ ἡλιακὸν σύστημα· ἡ σφαῖλα ἡτοις σχηματίζει τὸν πλανήτην, ἀκριβῶς εἰπεῖν, περικυκλοῦσαι εἰς σημεντικὴν ἀπόστασιν ὑπὸ δακτυλίου, σχεδὸν Ιποπέδου καὶ ἀρχιτάπλακές, δην βλέπομεν πλα-

γίως, καὶ ὅστις, ἀντὶ νὰ φαίνεται εἰς τὴν ἡμέραν κυκλικόν, παρουσιάζεται ὡς ἐλλειπτικός καὶ ἐκτάσεως ποικίλλως ἐγκρατήσιμος· ἡ ἕρατὴ μικροτέρα διάμετρος δὲν εἶναι ποτὲ ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεως τῆς μεγαλειτέρας.

Ἐποπτεύων τις αὐτὸν ἐκ τῆς Γῆς, βλέπει ὅτι μέρος τοῦ δακτυλίου φαίνεται διερχόμενον ἐπὶ τοῦ πλανήτου, ἐνῷ τὸ ἀντικείμενον διέρχεται διπισθεῖστο. Πρὸς τὸ σημεῖον ἔνθα ὁ δακτύλιος διαγράφεται ἐπὶ τοῦ πλανήτου, παρατηροῦσιν ἐπὶ τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς σφαίρας σκιάν, μαρτυροῦσαν ἀναμριτάτως, ὅτι τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἐνεκκινεῖται παρεμπτώσεως τοῦ δακτυλίου, δὲν φωτίζεται ὑπὸ τοῦ φωτὸς τοῦ Ήλίου. Ο πλανήτης οὗτος δὲν εἶναι ποτὲ αὐτήρωτος, ἀλλ' ὡς καὶ οἱ ἀδελφοὶ του, λαμβάνει τὸ φῶς ἐκ τοῦ Ήλίου.

Ο δακτύλιος δὲν εἶναι συνεχής, ἀλλ' ἀκριβῶς διατεταμηνός εἰς δύο· ἡ διαχώρισις σμικρύνεται περισσότερον πρὸς τὸ ἔξωτερον μέρος ἢ πρὸς τὸ ἐσωτερικόν. Ο δακτύλιος οὗτος, τοῦ διποίου ἡ μεγάλειτέρη διάμετρος δὲν εἶναι μικρότερη τῶν 71,000 λευγῶν, τὸ δὲ πλάτος 14,800 λευγῶν, δὲν ἔχει πλείον τὸ 60 ἔως 70 γιλιομέτρων πίεσιν. Λαμφτεροί αἱ πλευραὶ αὐτοῦ εἰσὶν διμάλι καὶ παρουσιάζειν ἡμέραν δικδοχικῶς ἐκάστην αὐτοῦ φάσιν διὰ τὴς συμπτώσεας τῆς πορείας τοῦ ταύτοχρονως ἐκείνης τῆς Γῆς. Εἶναι πιλιάνου, ὅτι τὸ παράξιον τοῦτο σύστημα συνίσταται ἐκ τοῦ ἀθροίσματος πολλῶν διακριτικῶν μέρων μαρτίων, στρεφόμενον πέριξ τοῦ πλανήτου μετὰ διαφόρους ταχύτητος, ἀναλόγως τῆς σχετικῆς ἀπόστασεως. τῆς σχετικῆς ἀπόστασεως.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ κ. Φλαμμικούτσου, τὰ μέρη, τὰ συγματίζοντα τὸν διεφρυγή δακτύλιον, θάστατα περιέρχονται πάρ τοῦ πλανήτην εἰς γνωστὸν χρόνον πέντε ὥραν καὶ πεντήκοντα λεπτῶν ἔως ἐπτά ὥραν καὶ ἐνδεκά λεπτῶν, ἀκολουθοῦντα τὴν ἀπὸ τοῦ Κρόνου ἀπόστασιν, τῆς πλησιεστέρας ζώνης στρεφομένης ταχύτερον· τὰ δὲ ἀποτελοῦντα τὸν πλατύν φωτεινὸν δακτύλιον θάστατα περιστρέφονται κατὰ γνωστὰς περιόδους μεταξὺ ἐπτά ὥρων καὶ ἐνδεκά λεπτῶν ἔως ἐπτά λεπτά καὶ ἐννέα λεπτῶν ἔστις, ἀναλόγως τῆς ἀπόστασεως αὐτῶν. Τέλος τὸ ἔξωτερον δέριον τοῦ ἀλλοκότου τούτου συστήματος συμπληρώνει τὴν περίοδον τῆς περὶ τὸν ἀξονακότον αὐτοῦ κινήσεως ἐντὸς διώδεκα ὥρων καὶ πέντε λεπτῶν. Η ἔσωτερη ἀκρο τρέχει κατὰ λόγον 425 λευγῶν κατὰ λεπτὸν ἢ 25,500 λευγῶν καθ' ὥραν. 'Αλλ' οἱ δικτύ

ούροι, οἵτινες κλίνουσσιν ἐκτὸς τῶν ὄχητοις, οὐκέτιναν, οὐκέπάροιτο συνέργειας διαταράξαις καὶ παροστήσεις τῶν κινήσεων τούτων διαταράξαις τοιχίται, αἴτινες ίποις διὰ μόνης τῆς διστομοῦς ἴσοροπίας δικινικούται, εἰς τὸν διατάξεις ἡ διατάξης τοῦ παραρτήματος, διότι τοῖς ἔξωτεροις οὕτων κινήσεσσιν, προστρέψῃ καὶ συγκρίσεις ἀναπόδεικτοι γίγνονται καὶ νὰ διακινδυνεύῃ ἀνὰ πάσουν στιγμὴν τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο στέμμα. Παρακατέστωμεν ἐνταῦθι, διότι μία τῶν περιφρύστερῶν ἰδιοτήτων τοῦ Κρήνου εἶναι ἡ ἑλαχρύστης. Ἰδοὺ σφρίξα, δικτασίνας ἔξηκοντα τέσσαρας φύρας; μεγαλειτέσσα τῆς Γῆς, τὴν βραχύνουσσα πλειστηρά; Η μέσην κατὰ ἐννεατοκοντα ὅσσα φύρας; ἢ παντότης τῆς θλητῆς αὔτης εἶναι ἐπτάκις ἀμφιεγγυτέρα ἀπὸ ἐκείνην τῆς Γῆς. Ο πληνήτης οὗτος ήταν ἐπόπλεον ἐπὶ ἑταῖς ἀποράντου ὁκεανοῦ ὃς σφρίξα ἔγινε. Οἱ κάτοικοι δυνατῶν νὰ ἔσονται μετασείδη ἰστάμενα εἰς τὴν ἀμφορευτικῶν των.

Ἄπολλα καὶ τοῦ εἰς αὐτοὺς ἡ δικτυώσις ἀπόλληλωται ἀπὸ τῶν δρυθιληρῶν ἥμεν καὶ τοῦτο δινεκαὶ πῆς εὐηπτώσεως τῆς τροχικῆς τῆς Γῆς μετ' ἐκείνης τοῦ Κρήνου. Παρακατέται διότι εἰς δύο σημεῖα, ἐκ διακριτῶν ἀντίτιτα, οἱ δικτύλιοι εἶντο: μὲν παρουσιάζονται πλέον ἥμεν καὶ διὰ τῆς κατὰ μηκοῦ διεπομήσης τοῦ πάγους τοῦ ισοπέδου αὔτων, καὶ ἐπειδὴ αὕτη εἶναι λίαν λεπτή, ἔχουεν τότε ἀνάγκην ἀστρινομικῶν ἐργαλείων ἵσχυρας διπτικῆς δυνάμεως διὰ νὰ τὴν διακρίνωμεν παρουσιαζομένην ὡς εὐθετικὴν γραμμὴν. Ήτοι ἐπὶ τοῦ δίσκου συντίθεται δι' ἐτέρας κάτωθι αὐτῆς μελαίνης γραμμῆς, ητοι εἶναι ἡ σκιά τῶν δικτύων ἡπέρ τοῦ πλανήτου. Κατὰ τοις πληκτήρησιν, ματιό 1878, ἐγνώντο ἀφρονεῖς: 1^η διότι οὐκέπαρουσιάστο ἥμεν ἢ διὰ τῆς κατὰ μηκοῦ διεπομῆς τοῦ πάγους τοῦ ισοπέδου αὐτῶν, καὶ 2^η διότι ἐπεινούν νὰ

οὐδεὶς θεάνται ὑπὸ τοῦ Ήλίου, αὐδὸν τῆς θύντερην νὰ ὀστεύσεται ἐκ μόνης τῆς διστομῆς.

Τὸ θύμημάσιον τοῦτο διακτυλιστὸν αἰστηρικαὶ δὲν ἐκκνωποίει τὴν φιλοθεῖσαν τοῦ Κρήνου, ἐξήτησεν δύον καὶ ἔλαβε πιρὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔχει τὴν πλανητικῶν ἀκολουθίαν διρυμόρχων διστομάρχους εἰπεῖ τοῦ Ηλίου συστήματος: δετὰ κόσμοι τὸν συνοδεύονταν εἰς τὴν εἰμαρμένην του. Οἱ ἐκτὸν οὖτοι κύριοι ἀποτελοῦσι γέρον δύο ἐκτομηματῶν λευγάνην πλάτους.

Τὸ κρίνετον σύμπαν, ὅπερ εἶναι τόπον ἀπόλλημακρητικῶν ἀπὸ τοῦ μεντην ὕστε δινεκταις κεστήλη παρρησιελόντης νὰ τὸ ἀποτελέσῃ, ὅπὸ τῶν ἐφθαλμῶν ὥμον, εἶναι πλήρες ἡλιακὸν σύστημα ἐν μικρογράφικῃ κατ' ἀντιπαραστολὴν, διότι μία τροχιὰ τοῦ τελευταίου διρυμόρχου δὲν συνιστάται εἰς ὀλιγότερον τὸν έξι ἐκπομπαρχίαν λευγῶν ἐκτασιν, ὅπερ, ἂν οὐχὶ τὸ ἄλλο, εἶναι πλατίσιον τερκτώδους μικρογράφικης!

Τίνες εἰσὶν καὶ συνθέται τῆς κατοικησιμότητος ὥλης αὐτῆς τῆς δημοκρατίας τῶν κόσμων; Πολλες ἀναλογίας καὶ ποικιλίας δικροτάξεις παρουσιάζει ὁ κεντρικὸς οὗτος κόσμος καὶ οἱ ἀκόλουθοι του πρὸς τὴν Γῆν;

Ἐὰν ή Σολῆς ὠμίλει, αἱ φωναὶ τῆς φύσεως θά μης ἐμάνθανον ἵσθιας, οὐτε οἱ Κρονίδες ἔχουσι σώματα διαφοράν, διὰ μέσου τῶν διποίων θὰ ψέπη τις διαδρόμους τὴν ζωὴν· οὐτε δύον αἰσθάνονται ποτὲ τὸ βάρος τῆς Ήλιοῦ, οὐτε ἕπεινται, ἀπτέρυγες δινεκαὶ εἰς τοὺς κόλπους θρεπτικῆς ἀτμοσφαιρίας, διότι.... ἀλλὰ Σφίγξ δὲν δικλεῖται.

Τὸ φύσιμον λοιπὸν εἶναι νὰ προτιμήσωμεν σοβαράν ἀπογήν καὶ νὰ τηρήσωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τοφρονικήν.

Δύσις τοῦ α'. αἰνίγματος.

ΦΙΛΙΑ

Ἐλασσαν δ' αὐτὸς πρῶτος ὁ κ. N. Σιναδίνης κατέτιν θεότης Ν. Καράνης Φαρζής καὶ Δ. Μαντζαΐνας, Βαρνάσσος.

ΑΙΓΑΙΟΣ 6.

Ἐν πέντε εἰρηνικοῖς πόλεσσι τῆς γηλαχίας οὐ τέλειον
Καὶ μῆγον τριῶν εἰς δεξιῶν καὶ τοῖς τέλεσσιν
Μετὰ κακούσιουν πάντα τελέρχειν τὸν Ειόν.

Ἐντοτε τούτοις μηδεμίαν εἰσέλθειν... πάλιν τελευταῖς:

Ἐν τούτοις μηδεμίαν εἰσέλθειν... πάλιν τελευταῖς:
Η τούτη διαπέντεν περιλαβεῖ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὰ δύο πρώτα φυλλάδια τοῦ δευτέρου έτους ἀποστέλλονται καὶ εἰς πολλοὺς μὴ συνδρομητάς. Οἱ κύριοι οὐτοι παρακαλοῦνται τέτοιο τὰ διατηρήσιοι, νὰ μᾶς ἐπιστρέψουσιν αὐτὰ, διὸ δέντε ἐπιθυμεῖσθε: νὰ ἐγγραφθῆτε συνδρομητοί, ἀλλως θεωρηθήσονται τοιούτοις.

ΣΥΓΧΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝΤΑΙ

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ» ἐπὶ τῇ διασταύρωσι; τῶν δύο διαδικτιών τοῖς Γερμανοῖς ψ. 60.

Ἐν ΣΥΡΩ παρὰ τῷ κυρίῳ Α. Αγγελίῳ,

Ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ παρὰ τῷ κυρίῳ Σπ. Προνόρτη,

Ἐν ΚΑΙΣΑΡΙΩ παρὰ τῷ κυρίῳ Παύλῳ Ιάκωβο,

Ἐν ΧΑΛΚΙΔΙ οπαρά τῷ κυρίῳ Γ. Ν. Φιλαρέτῳ,

Ἐν ΘΗΒΑΙΣ παρὰ τῷ γραφείῳ τῆς «Σητείας»

Ἐν ΙΩΑΝΝΗΙ παρὰ τῷ κυρίῳ Κ. Ν. Πρασιάτω.

Ἐν ΚΕΡΚΥΡΑ παρὰ τῷ κυρίῳ

Ἐν ΖΑΚΥΝΘΩ παρὰ τῷ κ. Γ. Κ. Σφήνα,

Ἐν ΚΩΝΙΦΟΛΕΙ παρὰ τῷ κ. Δ. Πλαϊδη,

Ἐν ΒΡΑΙΛΑ παρὰ τῷ κ. Κλεόβολο Παύλου Φιλάρετο.